

Nr 606

Av herr Lundström, *angående belysnings- och reflexanordningar på cykel.*

(Lika lydande med motion nr 739 i Andra kammaren)

Cyklister har visat sig vara en för mörkerolyckor utsatt trafikantgrupp. Genom lagstiftning 1955 infördes skyldighet att vid färd i mörker ha fordonet försett med baklyse och reflexer. Sådan utrustningsskyldighet föreligger däremot ej vid färd i dagsljus.

Resultatet av denna konstruktion i vägförfattningen har blivit att cyklister ofta med stora risker för sig själva och andra färdas på fordon med bristfälliga reflex- och ljusanordningar även i mörker. Så länge som det ej är olagligt att över huvud taget framföra en cykel otillräckligt utrustad med ljus- och reflexanordningar lär detta otillfredsställande tillstånd säkerligen bestå. Det finns med tanke på riskerna för mörkerolyckor utomordentligt vägande skäl för att revidera lagstiftningen på denna punkt, så att belysnings- och reflexanordningar föreskrives som utrustningsnorm för att fordonet skall få framföras i trafik. Det inträffar ju eljest blott alltför lätt att cykeltrafikanter kanske startar en resa i tanke att hinna tillbaka före mörkrets inbrott men misstar sig i fråga om detta. Frestelsen blir då givetvis blott alltför stor att ändå begagna fordonet fast mörkret fallit, eftersom alternativet att färdas till fots och lämna cykeln ter sig för besvärligt. Det är f.ö. orealistiskt att tro att vi i vårt land med dess mörka vinterhalvår skulle kunna utnyttja en cykel på praktiskt sätt utan att någon gång färdas i mörker.

Fördelen med att ljus- och reflexanordningar föreskrives som utrustningsnorm och villkor att få framföra cykel i trafik är stor ur övervakningssynpunkt. Konsekvensen blir också att man redan på fabrikationsstadiet framställer fordonet i komplett utrustat skick i fråga om denna ur trafiksäkerhetssynpunkt så betydelsefulla detalj. Det kan här nämnas, att skyldighet att i trafik ha fordonet komplett utrustat med ljusanordningar infördes i fråga om mopeder 1960. Anledning att i utrustningshänseende skilja dessa fordonstyper åt finnes givetvis inte. Farorna med otillfredsställande utrustade fordon i trafiken är desamma i båda fallen.

Under hänvisning till det anförda får jag därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en sådan ändring att vägtrafikförordningen § 7 kommer att fö-

reskriva som utrustningsnorm att cykel och till cykel eventuellt kopplade fordon skall vara försedda med i § 7 1 mom. b) och 2 mom. föreskrivna ljus- och reflexanordningar.

Stockholm den 26 januari 1964

Birger Lundström

Nr 607

Av herr Nilsson, Yngve, och herr Åkerlund, *angående minimimåtteten å fisk.*

(Lika lydande med motion nr 741 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1964

Yngve Nilsson

Henrik Åkerlund

Nr 608

Av herr Sundin m. fl., *angående varnings- och säkerhetsanordningarna vid järnvägsövergång, m.m.*

(Lika lydande med motion nr 737 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1964

Sven E. Sundin

Bertil Jonasson

Thorsten Larsson

Herbert Hermansson

Ivan Svanström
